

BESPEELBAARHEID

De single cut-body is kleiner en dunner dan een Les Paul. Dat speelt prettig en is een opluchting voor rug en schouders want de gitaar is licht van gewicht (ongeveer 3,8 kg) en prima in balans, zowel zittend als staand. De tussen een C en D gevormde hals voelt meteen vertrouwd. De hoogste posities zijn uitermate makkelijk te bereiken door de cutaway en afgeronde hiel. Wel was de lange mensuur even wennen want dat verwacht je niet van een Les Paul-achtig instrument, maar lang duurde dit niet. De actie van de snaren is van de eerste tot laatste positie laag, maar fret-buzz en dode plekken zijn nergens te bekennen. Kortom: vakwerk.

ELEKTRONICA

Opvallend zijn de drie handgemaakte humbuckers van het boetiekmerk Lollar. Teye omschrijft Jason Lollar als een ware toonfreak, en zijn elementen hebben net dat beetje extra helderheid waar Teye naar op zoek was. De pick-ups zijn te schakelen met een Stratocaster-achtige vijfstandenschakelaar. De posities zijn, op de middelste positie na, gelijk aan die van een Strat, namelijk: brug, brug parallel met midden, brug parallel met hals, midden parallel met hals en hals. De middenpositie is dus gelijk aan een Les Paul of Telecaster. Onder de vier knoppen vinden we twee volumepotmeters. Deze zijn zo aangesloten dat ze, ongeacht de positie van de elementenschakelaar, altijd het volume van de gekozen pick-ups bedienen. Zo kun je dus in de tussenstandjes door een volumeknop dicht te draaien ook alleen het middenelement gebruiken. De toonknop draait het hoog op een subtiele en gebalanceerde wijze uit het geluid en is over de hele draaislag functioneel. Als laatste is er een zogenaamde 'mood'-knop aanwezig waarvan je, volgens Teye, zou willen dat deze op

je vrouw of vriendin te vinden was. Met deze knop kun je de humbuckers traploos splitsen naar enkelspoels en zo een meer Fender-achtig geluid creëren. Teye heeft de elektronica zo ontworpen dat wanneer alles op tien staat, er geen enkele filtering in het geluid aanwezig is. Het pure signaal van de elementen gaat dan direct van je kabel naar je versterker.

GELUID

Oké, eindelijk een gitaar gevonden die bij je cowboylaarzen past en de elektronica is veelbelovend, maar klinkt het ook of is het allemaal uiterlijke schijn? De ervaring leert dat de mooiste gitaren niet altijd de best klinkende zijn. Nou, de La Llama deed ons vuur vanaf het eerste moment oplaaien. De gitaar, in de huiskamer ingeplugd op het cleane kanaal van een Peavey Classic Delta Blues met 15"-speaker, gaf vanaf de eerste noot een rijke, volle en heldere sound met veel sustain. Gebalanceerd, dynamisch en zeer aanslaggevoelig. Open akkoorden klinken rijk en het aanwezige hoog is prachtig sprankelend en rond. De lange mensuurlengte zorgt voor een strak klinkende toon en in combinatie met de ebben toets voor veel 'spank' en 'twang'. De gitaar heeft een mooie, metalige bijklank die het instrument een duidelijk Amerikaans karakter geeft. Riffs à la Sweet Home Alabama klinken erg natuurlijk op dit instrument.

Countrygig? Geen probleem, kies de brugpositie en draai de moodknop dicht voor een scherp enkelspoelsgeluid. Jazznummertje? Overschakelend naar het halselement zijn er volle jazzklanken aanwezig. Funky slagje? De tussenstandjes bieden overtuigende Stratocaster-klanken. Alle bekende gitaarsounds zijn met het instrument te benaderen. Met overdrive gaat de gitaar gemakkelijk richting classic rock, bijtend en boventonen makkelijk weergevend. Denk aan de sound van ZZ-tops Billy Gibbons of Slash.

De gitaar meegenomen naar een repetitie en een optreden; we waren nog steeds onder de indruk. Het instrument vindt zijn eigen plek in de mix en komt zo nodig goed naar voren. Je merkt dat de gitaar veel power en dynamiek onder de motor-kap heeft. Waar je op een andere gitaar echt moet werken om je geluid te krijgen, gaat alles bij de La Llama zeer soepel. Een kleine aanpassing in aanslagtechniek heeft al effect. En ja, de gitaar trekt de aandacht. Dachten wij tijdens een optreden eindelijk eens goed te worden gefotografeerd, blijkt, de foto's terugkijkend, enkel de La Llama in close-up te zijn geschoten...

CONCLUSIE

De hamvraag: is dit nu de ideale gitaar die onze Stratocasters, Telecasters en Les Pauls overbodig maakt? Nou, tijdens een optreden of sessie

zul je ze in elk geval niet missen, de La Llama is zeer allround en van topkwaliteit. Daarnaast is de elektronica uniek. De gitaar mag zich daarom absoluut meten met de grotere boetiekmerken. Gelukkig maar, want daar is de stevige prijs ook naar. Duur, maar als je een liefhebber bent van de klassieke gitaarsounds, kun je aan deze gitaar je handen niet branden. Proberen dus! □

TEYE GUITARS ELECTRIC GYPSY LA LLAMA	
PRIJS:	€ 4750,-
HERKOMST:	Austin, Texas
BODY:	mahonie met gevlamde esdoorn verzonken top
HALS:	mahonie, gelijmd
TOETS:	ebben
MENSUUR:	25.5"
FRETS:	24, medium
HARDWARE:	handgemaakte aluminium brug en staartstuk. Grover stemmechanieken
ELEKTRONICA:	drie Lollar humbuckers, vijfstandenschakelaar, twee volumeregelaars, toon en 'mood'
IMPORTEUR:	Erick Determann, erick@teye.com
www.teye.com	